

Sag C-134/94

Esso Española SA mod Comunidad Autónoma de Canarias

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Canarias)

»Olieprodukter — forpligtelse til at sikre forsyningen
til et bestemt område«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat G. Cosmas fremsat den 28. september 1995	4225
Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 30. november 1995	4241

Sammendrag af dom

- 1. Præjudicielle spørgsmål — forelæggelse for Domstolen — nødvendigheden af et præjudicielt spørgsmål — den nationale retsinstans' vurdering
(EF-traktaten, art. 177)*
- 2. Fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — traktatens bestemmelser — finder ikke anvendelse på rent interne forhold i en medlemsstat
[EF-traktaten, art. 3, litra c), samt art. 52 og 53]*
- 3. Konkurrence — fællesskabsregler — medlemsstaternes forpligtelser — frie varebevægelser — forpligtelse for erhvervsdrivende, som ønsker at sælge deres produkter på et område inden for statens område, til at sikre forsyningen til et vist mindsteantal af øerne — lovligt
[EF-traktaten, art. 3, litra f), art. 5, stk. 2, samt art. 30 og 85]*

4. *Tilmærkelse af lovgivningerne — traktatens artikel 102, stk. 1 — direkte virkning — ingen (EF-traktaten, art. 102, stk. 1)*

1. Det tilkommer udelukkende de nationale retsinstanser, for hvem en tvist er indbragt, og som har ansvaret for den retsafgørelse, der skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at de kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, de forelægger Domstolen.

medlemsstaten, som er ansvarlige for regeringen af en øgruppe, der udgør en del af medlemsstatens område, på grund af de problemer, der er forbundet med, at området er et øområde, pålægger samtlige grossister, der handler med olieprodukter, og som ønsker at udvide deres virksomhed til denne del af statens område, at sikre forsyningen til et vist mindsteantal af øerne i øgruppen.

2. Da traktatens bestemmelser om den frie bevægelighed for personer ikke kan anvendes på aktiviteter, såfremt samtlige disses relevante elementer findes inden for en enkelt medlemsstat, finder traktatens artikel 3, litra c), samt artikel 52 og 53 ikke anvendelse på den situation, hvor et selskab, som har sæde i en medlemsstat og udøver sin virksomhed dér, er omfattet af en ordning, hvorved de regionale myndigheder i medlemsstaten, som er ansvarlige for regeringen af en øgruppe, der udgør en del af medlemsstatens område, på grund af de problemer, der er forbundet med, at området er et øområde, pålægger samtlige grossister, der handler med olieprodukter, og som ønsker at udvide deres virksomhed til denne del af statens område, at sikre forsyningen til et vist mindsteantal af øerne i øgruppen.

For det første ses en sådan ordning nemlig hverken at foreskrive eller fremme en konkurrencebegrænsende adfærd eller at forstærke virkningerne af en allerede bestående aftale, og for det andet er de virkninger, som ordningen vil kunne medføre for de frie varebevægelser mellem medlemsstaterne for usikre og indirekte til, at den ved ordningen foreskrevne forpligtelse kan betragtes som en foranstaltning, der er egnet til at hindre samhandelen mellem medlemsstaterne.

3. Traktatens artikel 85, jf. artikel 5, stk. 2, og artikel 30 er ikke til hinder for en ordning, hvorved de regionale myndigheder i

4. EF-traktatens artikel 102, stk. 1, medfører ikke rettigheder for borgerne, som de nationale retsinstanser skal beskytte.